

С Т А Н О В И Щ Е

от проф. д.с.н. Максим Мизов

**за придобиване на научна степен „доктор на философските науки” от
доц., д-р Татяна Батулева**

В последните години интересът, а и публикациите, ориентирани и ангажирани с феминистка проблематика, бележат осезаем и впечатляващ бум. Сред изследователите, работещи усърдно на това деликатно, а и сложно тематично поле, обаче, много ярко се открояват изследванията и публикациите на доц. д-р Т. Батулева, които са далеч от конюнктурната вълна и дискурсивност, а притежават несъмнено много задълбочен и комплексен анализ на проблемите, към които тя е насочила своя изследователски фокус. На всичко отгоре, Батулева не е „пришълка” в тази тематична сфера, подмамена от конюнктурните екстри и облаги на съвременната постмодерна, в т.ч. и сциентична ситуация. Тя от много години научно-теоретически „дълбае” в лабиринтите и недрата на въпросната, изключително трудна тематична сфера, като изследователското ѝ упорство и всеотдайност са обективно, заслужено възнаградени с несъмнени, а и високи постижения.

В настоящата защита г-жа Батулева предлага за оценка само нейни изследвания и публикации, никоя от които не попада в класификационните „територии” на научно-приложната, експертната или педагогическата литература. Това, обаче, съвсем не означава, че депозираните от нея в този конкурс произведения са единствено и само строго академични, или прекалено абстрактно-теоретични, защото (като преподавател в различни университети) ми се е налагало да препоръчвам нейни творби и на студентите, а пък анализите и изводите, до които стига в своето творчество, могат да намерят солидно място и в експертизи, посветени на съвременните колизии във въпросната тематика.

Доц. д-р Татяна Батулева участва само с 14 селектирани от нея публикации, като 2 от тях са на чужд език: едната, включена в чуждестранно издание, другата – в български сборник, също на чужд език, а останалите статии – в авторитетни научни монографични трудове, сборници, както и профилирани научни списания у нас. Този списък обаче съвсем не представя цялостната ѝ, доста богата – изследователска, а пък и публикационна, – дейност по темата. Освен визираните от самата нея трудове, познавам много добре и редица други нейни статии, както и много солидна студия в тематично ориентирана колективна монография по тази проблематика, на която съм бил съставител. Всички депозираните от нея публикации не влизат в разрез с правилата за

работа на научния съвет на ИИОЗ спрямо участие в конкурси за придобиване на научни степени. Те определено притежават строго научно-теоретически и методологически характер.

Визираните в селективния списък публикации, както и депозираните от г-жа Батулева приноси моменти в нейното творчество, определено и категорично могат да се оценят като много стойностни, демонстриращи изключително оригинален теоретико-методологически подход и мащабен анализ на една твърде деликатна проблематика.

Който е добре запознат с творческите интенции и инвенции на Т. Батулева, безспорно е силно впечатлен от нейните твърде сериозни, но и много фини, и дълбочинни познания в една, неимоверно сложна за проучване и анализиране, проблемна област. Тя несъмнено притежава научна ерудиция в този контекст, каквато малцина притежават. Едва ли има друг/а изследовател/ка у нас, който/която толкова компетентно и перфектно да познава и анализира трудовете на едни от „иконите“ на съвременния феминизъм, каквито са емблематичните творчески фигури на Л. Иригаре, С. Агасински, Р. Брайдоти и др., на които тя специално посвещава анализи в своята голяма докторска дисертация. Именно заради това няма абсолютно никакво основание към нея да бъдат адресирани каквито и да са претенции, или критики спрямо недостатъчно познаване на въпросната проблемно-тематична материя, или пък относно „луфтове“ за използваната литература. Батулева не само в тези си публикации, а и в редица други свои изследвания и произведения е показала и доказала, че е на „ти“ с най-авторитетни, трудни за анализ, текстове.

Това, което веднага се набива в очите на добре запознатия читател и научен изследовател в творчеството на Т. Батулева, е преди всичко релефно очертанят оригинален подход към въпросите и темите, ангажирали нейното аналитично мислене, както и несъмненият *пионерски облик* на ред идеи, които тя лансира в много свои публикации. Тя определено може да се смята за *първопроходец* в теоретико-дискурсивните „дебри“ на някои от най-знаковите представителки на феминистката теория и социална практика. Едва ли в българската научна литература може да се намери друг по-филигранен анализ и по-вещ познавач на темата за „различието“ във всичките ѝ аспекти или нюанси – от доц. д-р Батулева, което, само по себе си, е сигурен индикатор за научните ѝ качества. С огромната си научна ерудиция и компетентност в тази деликатна тематична област, Батулева с пълно основание трябва да се смята за един от малкото лидери в този аспект.

Големи и напълно заслужени научни адмирации Батулева заслужава и за лансираната и солидно аргументираната от нея оригинална систематизация на особеностите на съвременните феминистки теории, които са посветени на темата за различието. Това, което отличава изследователският патос и етос на Т. Батулева в този ракурс, е, че тя, за разлика от обичайните и масово наводните книжния пазар творби по тези въпроси, се стреми и опитва (а и при това го прави с несъмнен успех) да проникне в и осветли тези сенчести или тъмни места в творчеството на ангажиращите вниманието ѝ феминистки творци, които остават неопознати или непровокиращи желанието у други изследователи. Въз основата на перфектно познаване и осмисляне на такива – несъмнено многопластови и сложни по смисловия си обхват и дълбочина, – произведения, тя успява да демонстрира и по уникален, при това и несъмнено доста увлекателен начин, да обясни логически пластове, интенции и инвенции на многопосочно проучваните и анализирани от нея знакови автори, каквито другите техни изследователи у нас изобщо не разкриват.

Творческата и публикационната продукция на доц. д-р Татяна Батулева изобщо и по-специално тази, с която участва в настоящата защита, по никой начин не може да се отнесе към онази „напаст“ в днешно време, която е толкова очевадна и натрапчиво одиозна в твърде много наши научни среди и произведения – плагиатските заимствания или буквални копираня на идеи, текстове и пр. Батулева излиза на публична защита с чисто име, с автономно, почтено, автентично разработени и аргументирано отстоявани оригинални идейни визии, тези, становища и солидно „бронирани“ дискурси.

Най-накрая, по ред, а не по същност или значение, искам да отбележа нещо, което е изключително впечатляващо в предложените за рефериране научни публикации на Т. Батулева. Тя притежава не само несъмнен и оригинален изследователски, но и забележим, строго персонализиран, а и безспорно твърде привлекателен *стилистичен* „почерк“, който прави нейните творби много лесно различими от добре запознатите с въпросната материя специалисти, което е изключителна рядкост в едни исторически времена и сциентично-публикационни нрави, отличаващи се и с натрапчива унификация.

Депозирам, че нямам роднински или други връзки, както и нерегламентирани зависимости от г-жа Батулева, или пък каквито и да са други обстоятелства, които могат да се таксуват като конфликт на интереси или престъпване на границите на научната етика, както и на депозираните изисквания към оценките в подобен тип конкурси.

Като имам предвид високите изследователски качества на депозираните за настоящата защита публикации, както и цялостната научно-изследователска, творческа и публикационна дейност на доц. д-р *Татяна Батулева*, определено, а и без всяко съмнение предлагам на уважаемото жури да ѝ присъди научната степен „*доктор на философските науки*”, като, заедно с това, съзнателно и отговорно призовавам и всички останали членове на почитаемото научно жури да приемат също аналогично решение.

София, 9.07.2018 г.

Подпис:.....

(Проф., д.с.н. Максим Мизов)